

Дошла есенъ. Въ градинѣ-тъ обирали овошкѣ-ты: червенѣ яблѣкѣ и жълтѣ круши. Дѣтя-то исхвъркнѣло отъ радостъ и рекло на татка си: „Есенъ-та е най-хубава отъ всичкѣ-ты годишни врѣмена!“ Тогава татко му извадилъ записанѣ-тъ си книжкѣ и показалъ на дѣтя-то, че то думало така и за зимѣ-тъ, и за пролѣтъ-тъ, и за лѣто-то.

29.

ПЯТЬ ЧУВСТВА.

Зрѣние. Слухъ. Обонание. Вкусъ. Осязание. Очи. Уши. Носъ. Языкъ. Прѣстие.

— „Зашто си го зялъ?“ — Не знаахъ чие е.
— „А не знаеши ли, че не е твоё?“

Единъ хромъ и единъ слѣпъ.

Случило ся еднажъ на единъ слѣпъ и единъ хромъ да искать да заминѣтъ еднѣ бръзѣ рѣкѣ. Слѣпый нарамилъ хромый на грѣба си, хромый му казвалъ дѣ да стѣпа, та и двама-та заминѣли водѣ-тъ живо и здраво.

Круша плодовито дръво ли е? — Така, круша е плодовито дръво. — Хомотъ сѣчиво ли е? — Не, хомотъ не е сѣчиво, а справа. — Плоча играло ли е?... Тѣмъ чясть отъ главѣ ли е?... Варъ ме-